

מדינת ישראל

משרדי המכושלה

卷之三

1000

הגדה עטנו מילון רשות

ב. אפק-הווי. ויז'

الحمد لله

10/09/2012 - 11/10/2012

מג'ן
וילם גולדמן

四

כט, תיבק

demand bribes for government services. At least half of the 400,000 people entering the work force of 14 million this year will not find employment.

The dearth of jobs, especially those with good salaries, has drained the country of some of its best managerial, medical and administrative talent.

Even with the lifting of controls on some of the agricultural sector Egypt has to import \$4 billion in food each year. While Egypt still produces some of the finest cotton in the world, the centrally controlled industry has been in decline for two decades.

With discontent growing, the mosques are nurturing the greatest threat to the government.

Armed attacks by Islamic militants, including one in May when 14 Coptic Christians were killed, are increasing, according to the police.

Last month, six people died in two shootouts, pitting militant Muslims against the police and Copts, and Farag Foda, an outspoken critic of Islamic militancy, was assassinated.

To counter the fundamentalists, the Egyptian government has worked hard to usurp the language of Islam and makes frequent gestures to religious leaders, like the recent prison sentence meted out to a novelist whom Muslim clerics accused of blasphemy.

But many believe the strategy will fail if the governing party continues to rig ballots to insure its hold on power, thereby driving more disenchanted Egyptians into the militant camp.

Four opposition parties boycotted the

1990 parliamentary elections after the government refused to turn over the administration of the vote to an independent body and lift emergency regulations in force since 1981.

"We have not had a fair election in Egypt since 1950, and this is dangerous," said Rifaat Said, the Secretary General of the National Progressive Unionist Party. "It encourages most citizens to be passive, to ignore political life, leaving the role of the opposition to the extremists."

The authorities, while courting cooperative Muslim clerics, play rough with militants suspected of being behind violent attacks.

Leaders of the outlawed Jihad organization, which was linked to the assassination of President Anwar Sadat in 1981, contend that many of their followers have been slain by the police, a charge the government denies.

The Interior Ministry says it holds 600 political prisoners, most of whom are Islamic militants. But hundreds more are detained for short periods of time, and they are often tortured and beaten, according to rights groups.

(END TEXT)

(PRECEDING FS MATERIAL IS FOR DISTRIBUTION TO MISSION STAFF ONLY AND NOT FOR PUBLICATION)

NNNN

*NNX102 07/13/92 *

(FOLLOWING FS MATERIAL IS FOR DISTRIBUTION TO MISSION STAFF ONLY AND NOT FOR PUBLICATION)

VIOLENCE IN GAZA PITTS ARAB AGAINST ARAB

(7/12 NYTimes article by Clyde Haberman) (890)

THE FOLLOWING ARTICLE BY CLYDE HABERMAN APPEARED ON PAGE 7 OF THE JULY 12 NEW YORK TIMES UNDER THE ABOVE HEADLINE:

(BEGIN TEXT)

GAZA — Ibrahim Ashurafa was sitting in front of his grocery store when the masked men pulled up to the dusty curb and leaped out of their car. He knew right away that he was in trouble.

"I am Fatah," Ashurafa said, referring to the mainstream movement of the Palestine Liberation Organization. He did not need anyone to tell him that these half-dozen masked men were Hamas, an Islamic fundamentalist rival dead set against the Middle East peace talks, which the PLO supports.

By the time the Hamas men were finished with the grocer, he had club wounds on his head, legs and back, and a week later the scars still glare angrily. But Ashurafa insisted Saturday that he is more interested in being left alone than in revenge.

"We are brothers," he said. "Brothers fight, and then they reconcile."

Palestinian leaders hope his feelings are widely shared after a week of nasty factional violence that ranks among the worst since the start of the anti-Israeli uprising in 1987 and that many officials here consider an offshoot of the recent Israeli election.

By Saturday morning, a teen-age boy had been killed and scores of other Gaza residents shot, stabbed and beaten. Some expressed surprise that the death toll was not higher given the

The Wireless File

ferocity of several clashes.

In the fighting, Fatah supporters gave as good as they got.

Abdel Karim Muhsen, an architect aligned with Hamas, said he was walking home with his brother, Ala, after noon prayers at the mosque Friday when a dozen men with guns and axes shot and flailed at them, leaving them scarred but in better shape than they had reason to expect.

"They were Fatah, and they did it just because we are fundamentalists," Abdel Karim Muhsen said.

The battles grew serious enough to send Palestinian leaders and Arab members of the Israeli parliament pouring into Gaza from East Jerusalem, the West Bank and Galilee to appeal for order before the situation spun out of control. After long talks, the rival factions agreed Friday evening to lay down their arms. But there were several reports of new attacks Saturday, and leaders from both sides kept their bodyguards at their side when they ventured forth on the streets.

The communal violence comes at a moment when many leaders in the Israeli-occupied Gaza and West Bank are already troubled by a great increase in Arab-against-Arab slayings in the uprising known as the intifada. They have reached the point that a Palestinian statistically stands a greater chance of being killed by another Arab than by Israeli soldiers—a sharp departure from the intifada's early days and one of several indications to Palestinian officials that the uprising has lost its focus.

Hamas and Fatah blame each other for starting the latest cycle of fighting.

"In the near future, there will be meetings between Israeli and Palestinian delegates to the peace talks," said Abdel-Aziz al-Rantisi, a pediatrician and a founder of Hamas. "I think the Palestinian delegates decided on this violence to try to reduce support for Hamas in Gaza."

Others in Hamas have accused Fatah of trying to assassinate fundamentalist leaders, and letters sent recently by Islamic militants to local PLO officials warned that violence would be answered in "the language of bullets—the only language you understand."

But Zakaria al-Agha, a Gaza physician allied with Fatah and a peace negotiator, said it was Hamas that had started it, out of edginess about the peace talks after the Israeli election victory by Yitzhak Rabin and his Labor Party.

"Our brothers in Hamas may feel there is a near-settlement between us and the Israelis as a result of Rabin coming to the government," Agha said. Some Western diplomats in Israel agree, and warn that the "rejectionists," including Islamic Holy War and two PLO factions, are likely to step up their violence if the peace negotiations show signs of progress.

Rantisi said he opposed the negotiations because the immediate target of Palestinian autonomy in the occupied territories was likely to be the last stop and not a step toward his goal of "reaching our full rights as Palestinian people." But Agha called the peace opponents mistaken if they thought that a quick settlement was in sight now that Labor has displaced the right-wing Likud government of Prime Minister Yitzhak Shamir.

"The peace process is not going to be

any easier now," he said. "It will be a long process and difficult. Rabin's position is not so different from the position of Shamir."

As the victims of the latest fighting wait for politics to sort itself out, they hope the truce will hold but they acknowledge their doubts.

"All our life is this kind of suffering," Ala Muhsen said. "We go to bed at night with violence, and we get up with violence in the morning."

(END TEXT)

(PRECEDING FS MATERIAL IS FOR DISTRIBUTION TO MISSION STAFF ONLY AND NOT FOR PUBLICATION)

NNNN

*NNX103 07/13/92 *

(FOLLOWING FS MATERIAL IS FOR DISTRIBUTION TO MISSION STAFF ONLY AND NOT FOR PUBLICATION)

BEIRUT SEES CANDIDATES WHERE MARTYRS GAZED

(7/12 NYTimes unattributed article)
(550)

THE FOLLOWING ARTICLE APPEARED ON PAGE 13 OF THE JULY 12 NEW YORK TIMES UNDER THE ABOVE HEADLINE:

(BEGIN TEXT)

BEIRUT, Lebanon — The posters of martyrs that for years have been the distinguishing feature of the shell-pocked walls on the city's streets have given way to pictures of smiling, smartly dressed candidates for the first parliamentary elections in 19 years.

The Wireless File

try to determine whether then and subsequently it misled Congress about what it did.

Republicans had weeks ago anticipated and begun to decry this request as an election-year tactic — a "witch hunt," the President himself declared. But the claim of political ginuimcky does not stand up to scrutiny.

NEW VENUE: If congressional Democrats were interested only in manipulating the issue and prolonging the Administration's embarrassment they could simply continue holding public hearings through the presidential campaign. By asking to have a special counsel take over, they are seeking to shift matters to a politically neutral venue. The investigation in any case is unlikely to be completed — indeed, it may not even be begun — until after the November election. No, this is not an exercise in partisan politics. There is good reason to believe that criminal violations have occurred. The preponderance of evidence supports the need for an independent investigation.

The Administration has long since been forced to concede the obvious, that its efforts to lure Saddam Hussein onto more conciliatory and benign paths did not succeed. Some officials have suggested that with this acknowledgment the matter should be put to rest, as though an admission of error — however reluctantly made — in itself is exonerating.

There are two things wrong with this response. The first lies in the disingenuous suggestion that an earnest and well-intentioned policy came to grief through no fault of those who devised and carried it out. In fact, from everything that's known, the whole idea of cozying up to Iraq was based not on any informed assess-

ment of what was achievable but rather on the naive hope that a regime with an infamous record of aggression abroad and unrestrained brutality at home could be bribed or sweet-talked into moderating its approach to power. That fuzzy hope seems to have led the Administration to ignore crucial intelligence information about Iraq's feverish efforts to acquire nuclear and chemical weapons, and to continue making generous agricultural loans to Baghdad even after signs emerged that some of this money was being diverted to military purchases.

OLD OBSTACLE: The second thing wrong with the Administration's response is that it fails to address possible criminal violations in the way U.S. policy toward Iraq was conducted, and possible ethical if not criminal violations growing out of subsequent attempts to hide from Congress much that went into that policy.

Congress, unable to reach some key subpoena-proof presidential aides or to reconcile certain contradictions in testimony from Administration officials, has probably gone as far as it effectively can go in digging out the truth in this matter. The next step, rightly and necessarily, is to appoint a special counsel.

(END TEXT)

(PRECEDING FS MATERIAL IS FOR DISTRIBUTION TO MISSION STAFF ONLY AND NOT FOR PUBLICATION)

NNNN

*NNX505 07/10/92 *

(FOLLOWING FS MATERIAL IS FOR DISTRIBUTION TO MISSION STAFF ONLY AND NOT FOR PUBLICATION)

RIVAL PALESTINIAN FACTIONS

STEP UP STRUGGLE IN GAZA
(7/10 WashPost article by David Hoffman) (850)

THE FOLLOWING ARTICLE BY DAVID HOFFMAN APPEARED ON PAGE A14 OF THE JULY 10 WASHINGTON POST UNDER THE ABOVE HEADLINE:

(BEGIN TEXT)

JERUSALEM, July 9 — Rival Palestinian factions in the occupied Gaza Strip have launched a new round of violent attacks on each other that Palestinians describe as part of a deepening power struggle as prospects have improved for progress in the peace talks with Israel.

Two men have been killed and several dozen wounded with knives, axes and gunfire in the confrontations between supporters of the Islamic Resistance Movement, or Hamas, which opposes the peace talks, and the mainstream Fatah group of Palestine Liberation Organization leader Yasser Arafat, which supports the talks.

Both groups declared a temporary truce today, the second cease-fire in a week of violence. A joint statement issued after a meeting in Amman, Jordan, said, "Anything that happens after this call is made will be considered a plot from the Zionists and their agents who are unhappy with the joint agreement and are seeking to ignite strife," Reuter reported.

Some Palestinians and Israeli analysts attributed the fighting to the changed political climate since the election of Labor Party leader Yitzhak Rabin, who has promised to reach agreement on Palestinian self-rule

The Wireless File

within a year, and to conduct general elections in the territories. The brighter prospect for an agreement has exacerbated the feud between the two groups, they said.

The latest fighting erupted after Hamas activists sent hundreds of threatening letters to PLO supporters in Gaza, claiming to have uncovered a plot to kill Hamas leaders, according to Palestinians.

Ziad Rashid Diab, 17, was stabbed to death Tuesday night in the Shati refugee camp, the Israeli army said, and Sabri Kadiyah, 35, was found beaten and strangled in the town of Bani Suweileh, although the motive for his death was not clear. Wednesday, 10 people were hospitalized for gun wounds and 20 for knife and axe injuries. Masked men broke into the house of one Fatah activist and attacked him and his wife with knives and axes.

The Israeli army responded by extending curfews in four refugee camps.

Haidar Abdul Shafi, from Gaza, a leader of the Palestinian delegation at the peace talks, appealed for an end to the bloodshed in a statement today on the front page of Arabic newspapers here. He deplored "Palestinians using weapons against each other" and said "there is no excuse" for violence, "on a moral level or a national level or a religious level."

Although Hamas and Fatah have clashed before, a Palestinian source said the latest round of violence was more worrisome, with armed gangs vowing retribution against each other and resorting to gunfire instead of rocks and fists. The source predicted there could be more violence if Hamas attempts to frustrate the peace talks.

The latest clashes have brought Palestinians "almost to the brink of civil war," Haaretz correspondent Danny Rubinstein wrote this week. While the Likud government of Prime Minister Yitzhak Shamir was in power and the peace process was not going anywhere, he said, "it was easy" for the two factions "to find common ground in the struggle against Israel." But with Rabin's election, he said, the two large blocs in the territories "are preparing for the great confrontation between them."

Israeli radio said tonight that two more people were abducted and shot in the head as suspected collaborators with Israel.

Separately today, Amnesty International, in its annual report, criticized Israel's practices in the occupied territories, accusing it of using administrative detentions to hold some 2,000 Palestinians without charge or trial.

The report also charged that Palestinians were "systematically tortured or ill-treated" by Israeli authorities during interrogation. In addition, it said, "about 90 Palestinians were shot dead by Israeli forces, often in circumstances which seemed unjustifiable."

The report said that about 170 Palestinians "were killed apparently by other Palestinians, some after having been tortured; most were suspected of having collaborated with the Israeli authorities."

The army responded that the report failed to point out that many of those detained "are often active members of terrorist organizations" who have "committed brutal murders, torture" and property damage. The army also said it had followed guidelines that prohibit torture or violence of detainees, and said that the report failed to

give sufficient attention to violence between Palestinians.

Also today, the army announced that an Israeli soldier, Eli Esha, 19, part of an undercover squad, was accidentally killed by another undercover unit. According to Israeli radio, the undercover units, disguised in Arab clothing, had split up and were searching for an "armed cell" in the West Bank village of Barta when one group fired at the other. An investigation found that there had been a lack of coordination between the units.

(END TEXT)

(PRECEDING FS MATERIAL IS FOR DISTRIBUTION TO MISSION STAFF ONLY AND NOT FOR PUBLICATION)

NNNN

*NNX506 07/10/92 *

(FOLLOWING FS MATERIAL IS FOR DISTRIBUTION TO MISSION STAFF ONLY AND NOT FOR PUBLICATION)

THE VISION OF THE 'LAND OF ISRAEL' FALTERS IN WAKE OF LIKUD'S LOSS

(7/10 CSMonitor article by Peter Ford)
(990)

THE FOLLOWING ARTICLE BY PETER FORD APPEARED ON PAGE 1 OF THE JULY 10 CHRISTIAN SCIENCE MONITOR UNDER THE ABOVE HEADLINE:

(BEGIN TEXT)

The recent Israeli elections may spell doom for the ideology that has underpinned successive governments here for the past decade and a half and rendered peace with the Palestinians

***
***
***
***

אנא, חוזם: 13316
אל: רהmesh/445
מ-: המשרד, תא: 130792, זח: 1423, דח: ר, סג: שם,
ביבב
297193
שמור/מיידי

אל: בדיסל

הנדון: הסיווע האירופאי ליש"ע

1. בשבוע שעבר נחתמו שני הסכמים בין הקהיליה האירופאית לגופים פל"ס' ביש'ע. ב-8 נחתם הסכם עם 'מועצת השיכון הפלס' במסגרתו חעניך הקהיליה סיוע בסך של כ-35 מיליון דולר. ב-9 נחתם הסכם שני עם ארבע מוסדות אשראי פל"ס' במסגרתו יועבר להם סכום של כ-19 מיליון דולר.
2. שני ההסכמים נחתמו בمز'י-ירושלים במעמד האישים הפלס' הנוגעים בדבר - יור'ר 'מועצת השיכון' אבראהים שעבאן ומנהל ארבע מוסדות האשראי ובנכוחותו של פיעל חסיני. הדוברים הפלס' וחסיני בראשם, הדגישו, מטיב הדברים, את הפן הפוליטי שבעד זה. חסיני ציין, כי 'אנו חשים שהנחנו את אחת מאבני ה芬ה החשובות לבניית מדינתנו העצמאית' ואנו קרא להשקיע הון פל"ס' מטהחים כדי לדאוג לא רק לתושבים החיים שם אלא גם לעקרורים שמן הרואי כי נמצא להם פתרון עם תחילת שלב המעבר, ככל אחר מכון יש גם למצוא מקום מתאים לכל פל"ס' החש שברצונו לשוב לשטח זה. חסיני אף טרח להבהיר, שמתוך הסיווע האירופי לתחום השיכון יוקצה רק חלק קטן לטובת תושבי מחנות הפליטים שכן יש לשמור על אופיים כתחשי מוחנות פליטים ע"מ להציג את זכות השיכבה שלהם'. אגב, גם שעבאן עמד בראיון ל'אלקאד' (9) על נקודה זו והבהיר, שמחנות הפליטים יהיו מחוץ לתחום במסגרת הסיווע הניל', שכן מדובר בסוגיה פוליטית. עם זאת, תושבים החיים במחנות יוכלו, כמובן, להגיש בקשה לקבלת סיוע וענינם ידוע בהליכים המקובלים.
3. מאמר המערכת של 'אלפג'ר' בשפה האנגלית המשיך (13) את הuko של חסיני והדגיש ש'משמעותו של מהלך זה, בנוסח לעובדה שזו הפעם הראשונה שארגון/מדינה זרים חותמים על הסכם رسمي עם הפלס' בשטחים, היא הכרה בפלשטיינים כאומה עצמאית'. השתבה בהישג נסוף - 'הנסיג נסוף' למרות התנגדותה של ישראל ואף הושיק והציג על השיג נסוף - 'הנסיג נסוף' להציג את זכותם של הפלס' על מז'י-ירושלים נכשלו לנוכח העובדה שהסכם זה נחתם בمز'י-ירושלים'.
- בהמשך הביע כותב המאמר את תקוותו שהפלס' ישכלו לעבוד נכוון עם הכספיים שיקבלו ויעודדו בכך גורמים בין'יל' נוספים לסייע להם.

4. גם נציג הקהיליה, תומס דופלה, עמד על כך ש'מדובר בשלב חדש של שת'פ' הממחיש את מידת האמון של הקהיליה בפלס' שהם בעצם יפקחו על יישום תוכניות השיכון'. הסביר, שהסתומים אלו תואמים את מגמתה של הקהיליה לסייע לפלס' בשלב המשל העצמי וציין שمدיניות הקהיליה החליטה לפועל מול גופים פלס' ספציפיים שכן 'אין להם ממשלה'.

במקביל, טרח להבהיר (בראיון ל'אלפג'ר' באנגלית, 13) לפלס', אך נראתה שגם לאזנאים ישראלים, כי האחריות לבניית מוסדות בשטחים נתונה בידי ישראל, בהיותה הכוח הכבש - 'על כן, אנו לעולם לא ניקח אחריות זו מן הכוח הכבש'. הקפיד להבהיר כי איןם בונים מוסדות אלא רק 'משיעים' אך הוסיף, שבעת שטקיים תחוליך לקראת הקמת מוסדות של המשל עצמי חשוב ש'נשתח' פעולה כדי להעניק לתוכים אמצעים לבנות את מוסדותיהם'.

5. לסיום, ברור שמדובר בצעד משמעותי מבחןת הפלס' המקפידים להבליט, מטיב הדברים, את המימד הפליטי שלו. פיעצל חסיני ניצל את טכסי החתימה על שני ההסתומים כדי להדגיש כי מדובר בצעד נוסף ל'בנייה' המדיניה העצמאית' ובכך ניסח להוכיח לתוכים כי דרך המומ'ם בה בחרו מוצדקת והנה אף מניבה תוצאות. עם זאת, יש לזכור שמהבגר של הסיווע האירופי הוא, כמובן, במימושו. רמז על כך אמרה המערכת של 'אלפג'ר' (סעיף 3 לעיל) וגם דופלה בראיון ל'אלפג'ר' הבהיר שניסו לענות על רצונם של פלס' רבים ככל האפשר אך לא לכולם. קריאות של אישים פלס' שונים להשיקע את הכספיים הללו בתחוםים שונים, בלבד מהשיכון, כבר הושמו בימים האחרונים.

יש לזכור גם, שהסיווע יוענק בחשולם, כשהחלק הראשון יועבר בספטמבר ויעמוד על כ-9 מיליון דולר, ועל כן הפלס' יצטרכו להוכיח עשייה נאותה בשטח.

ערב 2/שטחים
13 ביולי 1992

תפוצה: שהח, 0(רholm), מנכל, מנכל, מצב, סביר, אירן, אירן,
ערן, כלכליות, ר/מרכז, ממד, 0(רhm), 0(אמן)

ססס

***
***
***
***

אנא, חוזם: 13297
אל: רהmesh/442
מ-: המשרד, תא: 130792, זח: 1420, דח: מ, סג: שם,
ביבב
297202
שמור/מידי

אל: המשלחת, בריסל

מאת: מז'ת 2

הנדון: קהילה-שטחים

1. לאחר טקס החתימה עם 'מועצה השיכון' הפלסטינית ב-7.8 נחתם ב-9.7 הסכם שני בין הקהילה האירופית לבין ארבעת המוסדות לשראי הפעלים ביש"ע (T.D.C, A.D.C.C, E.D.G, ו-A.C.U). עפ'י ההסכם, קיבלו המוסדות מענק בסך כ-15 מיליון ECU. טקס החתימה נערך במלון 'אמריקן קולוני' במו' ים, בהשתפות תומס דופלה, נציג השוק האירופאי המשותף, פיצל חוסיני 'ראש הצוות הפלסטיני למורם השלומי' וראשי החברות הבינלאומיות. פיצל חוסיני חזר ואמר בטקס ב-9/7 כי 'הפלסטינים מניחים היום אבן פינה למדינה הפלסטינית'.

2. להלן הקצת הסיווע למוסדות האשראי השוכנים:
א. E.D.G (הקבוצה לפיתוח כלכלי) - 3.5 מיליון אקו לתחשייה, 1.5 מיליון אקו לתיירות, 900 אלף אקו לייזוא חקלאי מואז'ע.
ב. A.D.C.C (החברה העברית להלוואות ולפיתוח) - 3 מיליון אקו לחקלאות, 1 מיליון אקו לייזוא חקלאי מואז'ע.
ג. T.D.C (החברה לפיתוח ולטכנולוגיה) - 1.5 מיליון אקו לתיירות.
ד. U.A.C (החברה המאוחדת לחקלאות) - 750 אלף אקו לחקלאות באירוש.

3. היומון 'אלקס' (10) ראה בהסכם הסיווע הישג חשוב לפלסטינים בכך מבחן כלכלית והן מבחן קידום ייחסי אירופה והפלסטינים. עפ'י היומון, עשווי הסיווע להחיות את הפעילות הכלכליות בשטחים, לפתח את המגזרים היצרניים ולעודד יזמים ומשקיעים נוספים לסייע לכלכלה האיזור. 'אלקס' (10) מביע תקווה, כי הכלכלה באיזור תשוקם, אם יימשך הסיווע האירופאי כפי שבא לידי ביטוי בימים אלה.

4. הבולטו של פיצל חוסיני 'ראש הצוות הפלסטיני למורם' הצד בעל זכות החתימה על ההסכם עם ארבע החברות משקפת הכרת הקהילה במעמדו המדיני הבכיר בשטחים.

5. יצוין כי מרבית הארגונים הביל הנהנים מסיווע קהילתי קשוריהם, במידה זו או אחרת, לממסד אש"ף (בעיקר הפת"ח) בשתיים ובחו"ל והם זוכים לעדוד הנהגת אש"ף במסגרת פעילות המוסדות הלאומיים הבונים תשתיות, כהגדתם, למדינה הפלשינית שכורן.

13 ביולי 1992

תפוצה: שחח, 0 (רHAM), מנכ"ל, ממנכל, מצב, ר/מרכז,
0 (רמ) (אמן) 0 (ר'אגת), גנוור, ממ"ד, סביר,
אייר 1, אייר 2, ערך, כלכליות, סולטן, מזחיהם,
0 (מחאמשתחים), רביב, הסכירה, סייביל, 0 (עמיית 475)

סססס

הגהה תחתית
דוח 5 יישם ארצ^ב בCCC/2

314932/9207 מ/ס

14:53 - 12.07.92 : תזוזה : שפורה : 314952/92077

140330/9207/n

ש מ ו ר

四二四

12.7.92 :הנפקה, 1

כפועלה: השר דוד מגן - משרד הכלכלה והתכנון - הקרן - ירושלים (ד. 290)
תא"ל ע. נבו - מזכיר צבאי קריה (ד. רוזהם)
דר. א. בליך - היועץ לענייני ערבים - משרד הווהם (ד. 290)
אלים י. הרהי - ת.פ.ש. - י.ע.ע. (ד. מנמיה)
ויח' המחקר במוסד
מר אב"י שוקת - משה/ח/מצתיים (ד. מנמיה)
מיי' - מטה"ר ממ"ג ר' מדור מיעוטים - א. עברוב
מיי' - מחוז ירושלים - מחסן הערקה ומחקל
אמ"ב צוות טירור - רע"ב 41 (ד. מנמיה)
מר יגאל כרמונב - היועץ רה"ם לכוחמה בטירור (ד. מנמיה)
ד"ר ניסים דבנה - משרד הדתות - ר' האגף לעדות (ד. 290)
מר חיים גבאי - הצז"ר הראשי כדואר ותברוקה (ד. י"ח 480 בדואר)
רבנו איזון גורלינזון - נזאי הצז"ר בירושלים (דרכ 290)

מאמן : שריבר - האג' דן יג'ת ערביים (484) 480/0008/5/TB

1992: ביכון 'אלחנן', מ-12 'נוב'

ב' כ' כ' כ' כ' כ'

1. הסכם לאומי להפסקת הלחימה הפנימית ביב הפתיחה לחייב ברצועה
ועמודות אישיים בנוגע לסקסוך

מאות אדריכלים שונים בפ' אוניברסיטאות, במקומות מודרניים:

א. אישים פלسطינים העצורים בכלא עזה המרכזי (הממתינים לאירוח קראו באגדת השעירים דרך כלי התקשות, לככל הצדדים כחדר באליהר מכוב פאייפות שתוביב ביחסות המאכבר ברכועה.

ב. ברי, היינדר עבד אלשאפי אמר בכתב ה'אתה חד': למרות שחקך משני הצדדים הפכו את ההסכם הלאומי, ابو מקווים שתשימר במוניטיןם בהפכם הלאומית.

ג. השיח חמד אלענבתאותו מירושלים גיבת בעצתה המוניה שהתקיימה במשכן אגדות בנק הדם המרכזי בעזה את הפרוץ בכם ותקתיהם זה בזעם.

ד. פיצל חסיבתי הדגש את הצורך מהפסקת הכהינית הפנימית והוסיף: חילוקי דעתות זה דבר **LAGUTIM** אך עלייבו להתחדד ולהתפרק מכג' שבת ובעשותו חשבון.

השיה', ערכמה צבאי' דרשן מסגד 'אקדמי' המיע עמלה זהה. פתיח' וחמא'ס פירסמו ב-10 يول'ן כרוו' הוכלל את מסמך ההסכם הלאומי' בו נאמר. ס' מתוכ שמייה על איגטרס העם הפלsty' וכמביעת הלחימה הפנימית, ומתוכ הייענות לרצוב שני' הצדדים המעורבים בסכסוך וbijozmat וועדת היפוי הלאומית הפעלת

לכבודות את (אש) היפתננה, ברכוזת עזה ולהוביל לחוף מטבחים, ואשר מורכבה מנצחיגי העם בשטחן 48', גdem'ע, ירושלים ועזה בהסתמך נציגי פתייה וחמאיס, הסכימו המהאנכ'ים עכ' הפסקה לאלהר של פעולות הלחימה וההנגשותות המציגות שארעו באחרונה בין פתייה וחמאיס ועל מחווייזות הפסקה טוטאלית של כל פעולות האכימות בין שני הצדדים. וכך כב' וככסלך את כל גילויי המהיהות וכפיעול כהגברת הליכוד הלאומי ביב' המאמינים בראזות עזה.

וועדת הפיויס הלאומית תעיל עכ' וועדת מעקב מטעמה לעקוב אחר התפתחויות ותהייה בקשר מתמיד עם נציגים של פתייה וחמאיס וועדת הפיויס המורחבת כדי' כדוג' בתמורות וכנקוט בצעדים הדרושים לאלאר לבכימת הסכוסכ'ים ולמציאת פתרונות מידיים להם.

כמו כב' הווסכם על הווצה מישדיית שכ' כרוו' מטעם פתייה וחמאיס על מנת ליעיד את דעת הקהל בנוגע להסכם ולקרוא כסיבוד רוח ההסכם.

כרוו' מטעם הישיבה, ותומכי חמאיס באוניברסיטה אוניב' א' הקורא

להפסקת הסכוסכ' ברצועה

תנוועת הישיבה, של הפתיה ותומכי חמאיס באוניברסיטה נג'א'ה הקרייאו ב-11 يول'י כרוו' בוקרו' להפסקת הסכוסכ'ים ביב' האחים ברצ'ע והעלו על נס את מאמצ'י וועדות הפיויס למען הפסקת הסכוסכ'.

כינוס וועד מק'י' במחוז א.א.פח'ם

א. וועד מק'י' במחוז א.א.פח'ם התקנס ב-9 يول'י לסייע לסייע מערצת הבהירות, בראשותו שכ' עבד אקלאדר ערבאסי, חבר וועד המחו'ז.

ב. השתתפו בכינוס: מאיר וילנאר-ראש המפלגה, אסעד יוסף כנאננה - חבר הלשכה הפלונית, מפ'יד ציידוי - חבר וועדת הביקורת המרכזית.

ג. מחמוד מוחמד מחאמיד, מזכיר וועד המחו'ז נתן הודעה בענייניהם פוליטיים וארגוני וסייע את מערכת הבהירות בא.א.פח'ם. כב' הדגיש את הצורך בהקמת סניפים של מק'י' וחד'יש בכפרים אחרים במחוז, ובירך על תרומתם של בנק'י' ותנ'ידי' במערכת הבהירות.

ד. אחמד סעید ג'בארי - يول'י וועדת הביקורת המחו'זית הביע את השגות 'הוועדה' לאובי' מערצת הבהירות ומהככה.

ה. מאיר וילנאר הביע את הערכתו בנוגע למערכת הבהירות והתייחס למבנה הארגוני של המפלגה בצייננו את הצורך שהמפלגה תהיה יותר דמוקרטית אך בבד' יותר מאוחדת ויוותר מאורגנת. כמו כב' דיבר על היפריז'מיס' והצורך בהנחתו במפלגה ועל אינדוקטיב'ונזיה ביחס לחברי' בנק'י' וביסוס המערכת הארגונית שלה.

ו. להנג התוצאות שנתקבלו בכינוס:
הנחות את הצהרותיו שכ' רפאכ' א'יח' הערבי' בישראל ולקרוא לאוי צירופו למשכה.

לקרוא לתושבי הישובים, להקיא מקרבם את הסכוסכ'ים 'הנתנות' שיט' בם כדי' להשפי' על עתיד מאבקם למען עצמאות.

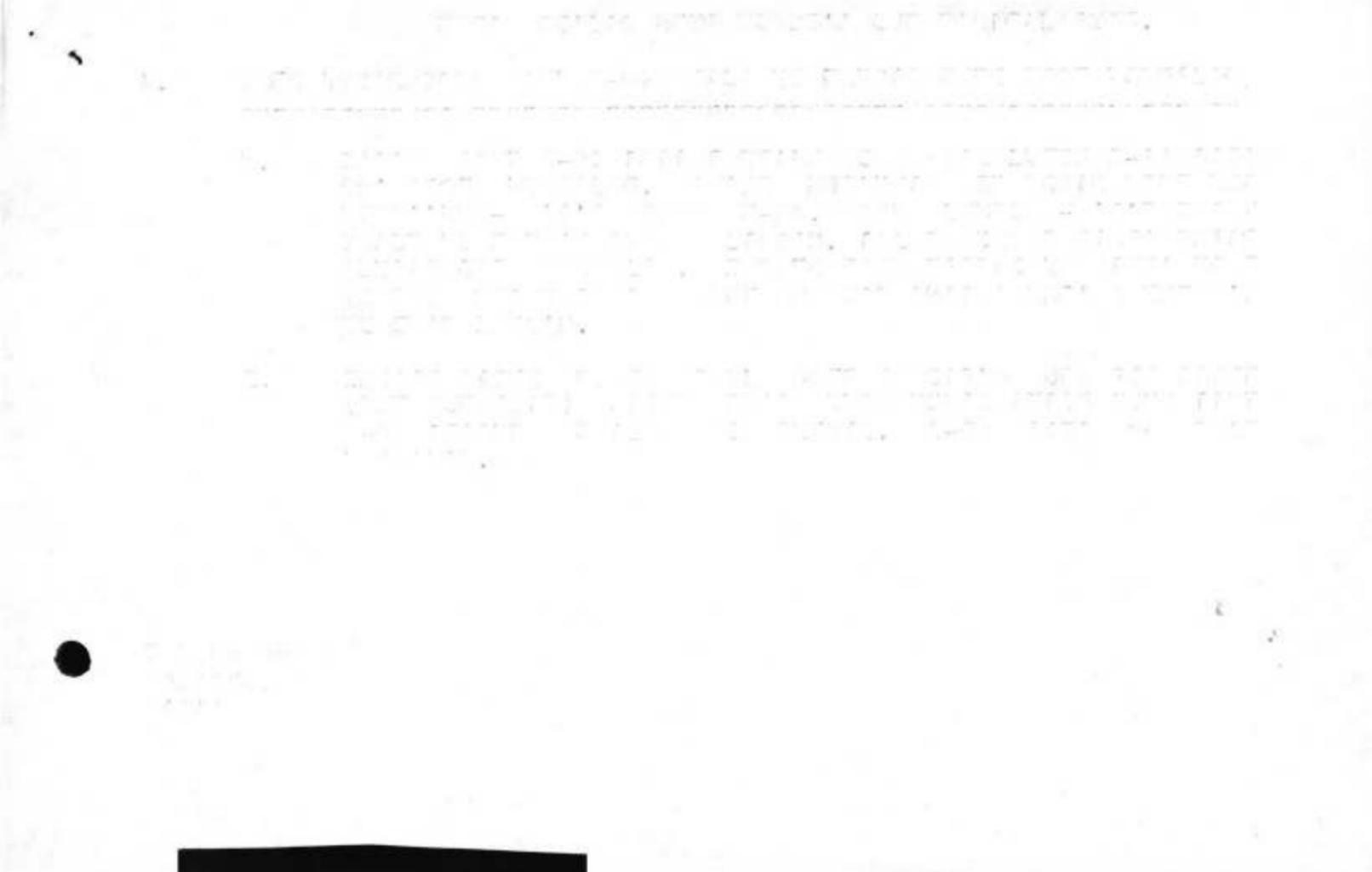
לקראת לכינוס ארצוי של מקין לשם הייאורגניזציה.

4. עשרה עממית מטעם וועד ה-40 כהאגנה על האדמות תעריך בכפר אחסיניה

א. בירצמת וועד ה-40 ווהוועד כהאגנה על האדמות גערכה ב-11 יולי 92, בכפר אחסיניה, ישבת התייעצות בהשתתפות מוחמד אבו אלהיאג'אן - יוירד וועד ה-40, פאכ בעמגה - יוירד הוועד כהאגנה על האדמות ואישים גוספיטם, וככג בהשתתפות תושבי האזור ונאציאי' כפר אחסיניה, במסגרת הבעת הדוחות עם תושבי הכפר על רקע הריסת ביתו של אחד התושבים ואיזומע ההריסה המרחפים על בתיים גוספיטם.

ב. במסגרת הגברת המאבק למען הכרה בריבויות שטרם זכו כהכרה (מצד השלטונות) הוועד כקיאם עצרת עממית גדולה מטעם וועד ה-40 ווהוועד כהאגנה על האדמות, ב-25 יולי 92 בכפר אחסיניה.

ל א ה =====
ספספספספ
ג גגגגג

שם ור
מברק
דוחן

ת.הדפסה: 10 יולי 92

לפועלה, המשרדים מנגן - משרד הכלכלה והתקבנה - הקרן הקיימת - ירושלים (ד. 290)
תא"ל ע. נבו - מזכיר צבאי לזרה'ם (ד. רוה'ם)
דר' א. בלוי - היועץ לענייני ערבים - משרד רוה'ם (ד. מנמ'ת)
אל'ם י. הררי - ת.פ.ש. - י.ע.ע. (ד. מנמ'ת)
ית' המחקיר במוסד
מר אב' שוקת - משוח'ח/מצח'ים (ד. מנמ'ת)
מ'י - מטה'ר ממ'ג ר' מדור מעטים - א. עברון
מ'י - מחוז ירושלים - מחלקת הערכה ומחקר
אמ'ן זירת טירור - יונצ' רה'ם ללוומה בטירור (ד. מנמ'ת)
מר יגאל כרמן - יונצ' רה'ם ללוומה בטירור (ד. מנמ'ת)
דר' ניסים דנה - משרד הדתות - ר' האגף לעדות (ד. יט' 480 בדואר)
מר חיים גני - הצנזור הראשי לדואר ותבוקה (ד. יט' 480 בדואר)
רס'ן איתן אורפינקל - נציג הצנזור בירושלים (דר' 290)

מאת : שב'כ - האגף לעניינים ערביים (484) מ/ד 8/0007/480

הנדון: סיקור 'אלאתחא' מ-10 יולי 1992

טלטול עיקרי כרוז ועדה הפיס להלואמית ברצ'ע לחיסול הסכסוך בין פת'ה

ו-חמא'ס

ה. ועדה הפיס להלואמית ברכז'ע נעזה פרסמה ברוזה להמוני העם הפלשטייני ברצ'ע שופץ היום (10 יולי) הכלול תוכנית מkapת לפיעילות ציבורית ושל אישם בנגד המשך הלחימה הפנימית ברכז'ע עצה.

ב. אנו פונים להמוני עמי אימוץ היוזמות הבאות בכל עיר, כפר ומחנה פוליטים, בכל שכונה ורחוב כדי שנגיע למסב' בו יתאפשר לנו לטפל במשגה שלנו ולעקר את שורשי הסכסוך וה'פתנה'.

1) לזרקיב ועדות מקומות בכל הערים, ה公报ים ומחלנות הפלשטיים ברכז'ע שיכללו בשורתהן את כל האלמנטים הלאומיים ובועל'ן כוונות טובות ובכללים שני צדי הסכסוך לטיפול במקבץ, במקומות הימצאותן.

2) משיםתן של ועדות אלו לפעול לסייע לתופעות ההסלמה והמתיחות ולהביא לחסולן לאלטרן כדוגמת: מיחיקת סיסמאות הסתה ל'פתנה' ולחימה זה באה השחתה ברוזים ברוח זו והחלפתם בסיסמאות ובכרוזים הקוראים לאחדות לאומית ולאחד השורות.

3) לפעול לגיאז' ההמוניים כדי למנוע והתרהשות מעשי תקיפה

בג' שני הצדדים ולהתמודד במשעי תוקפנות וחריגות אלו בכל הנחישות הנדרשת.

4) ליטול חלק ביצירת אוירה של פיס וסלוחות בין הצדדים הנגעים בדבר בכל מקום ולא להגרר אחריו קולות הקוראים להמשך הלחימה וה'פתנה'.

5) להפיעל לחץ המוני מוגבר כדי להביא את הצדדים לשבות ייחדי ולקיים דיאלוג ברוח דמוקרטית על מנת להציג להסכם סופי שיחזיר את המצב למלולו התקין.

6) מה שמתהשך ביום הוא תוקפנות על אמות עמנו הפלשטיין ומאמציו השקדניים להשגת האות להגדלה עצמת לחרות ושלום. אי לכב' קורתא ועדה הפיס להלואמית לשני הצדדים להתחייב להפסקה לאלטרן של כל מעשי התוקפנות זה נגד זה, לקראת אוירה של פיס סופי. כמו כן היא מגנה כל מי שלא יגלה מחויבות לכב'.

המאמר מביא על הידיעה כי שבע מוניציות מקומיות ערבויות על סף פשיטת רג' פיננסית טוטלית ומטעים, כי מצוקתו של מוניצית אלה מחזירה את כלנו לIRQAN המצויאות הקשה, מלפני הבחירה ולפנִי ביצורו של השער דברי

דרישה, מחר ככל האפשר פניות מהאחד ואפקטיבית של כל המונצחים בנסיבות שלנו ושל הוגר לארכז'י למנע מציאת פתרון מיידי.

בינוי של ועד רגלי הרשותות וDOI מוקף ועמוק במצב יקנה לוועדת (העקב) הארצית אפשרות להציג את כל תביעותינו בפני הממשלה החדשה, שהובגה עליינו לאלאה לתרגם את הצהרותיה וכוננותיה הלכה למעשה.

כינוס הגדודים של חד'ש גזרת וכפריה

四

א. הקדרים של חד"ש בנצח וכפריה התחנכו ב-8 يول' בראשותם של מזביג חד"ש בנצח - ראף עובי לפיקומן מארקם הבקיר.

ב. י' רשות חד"ש בכנסת - חופיק זיאד - דבר בשובה הצלחה של חד"ש בבחירה לכנסת והוסיף 'חויה עליינו לשם' על תוצאה א. היא מהוות בסיס איתן לעשייתנו בעתיד. עשה א' כדי להיות מושחתת על חזק הארגון שלנו, נגיישתנו לציבור וכן כב' לחוות את בעיתויו וdagותיו ולהנהי את מאבקינו למען זכויותינו.

ג. בעניין ה'פרימריס', אמר זיאד, כי אזו צורך ציבורו ותבואי ביזור, יש כלה שאינם מתלהבים ממנה ויש מהתנגדים לו, ברם הוא ראוי לבדיקה ולוייסטי

חושבי ריבת ומשכדי יאחים לבב'א בגיא הגלגה להפיכא אדמתיהם

4

בבית המשפט המחויז אישר בישיבתו מ-9 يول' את החלטתו להפקיע אדרומות של תושבי רינה ומשהה לטובות נצורת עלייה. שוכן דינמ של בעל האדמות המופקעת הודיע במלכ' הישיבה כי יפנה לבג'ץ לbij'וט החלטת ההפקעה ודרש מבית המשפט לדוחות את (בצ'וש) החלטתו כד' שיתאפשר לו לפגוע

לכובץ בית המשפט הscrим וטוניק לו ארבעה בム 30 יומ למשך ז

תהיינם לנצח ועדם חקירה רسمית שתגדיר את המצב בכלל חברון

וועה' ד אהמד אלציאד, מנהל מוסד 'מאנדילה' לטיפוף בעוצרים אמר לכתב ה'אתחאד', כי האסיך חאצ' מחמד עבר אלרהיים עיד, תושב מ.ב. אלאמער, בן 23 היה במצוב היה ביריאותו ונפשו טוב לפניהם צבר למפריך נראן ובראשו את מה שודר ברדי ישראלי ברדי והתאבדותו של הלה בבלאי תברון.

ב. דבר וועדת שורכי הדין הערביים, אבראהים אלברענ'ותי, האיבר

- על מותו של ח'זם באומרו, כי 'וועדה' מגנה את המקרה. בן הצעיר תהיה לגביה התנהאים בכלא חברון, ואור ריבוי מקרי המותם בו לאחרונה בהזקתו את מותו של מטפָא אלעכאי.

אלברע'וֹתִי הודיען על נחישותה של ועדת עורכי הדין הערביים להאמין פתולוג מומחה אר כד' לקבוע את סיבת המוות. כמו כן תבע להקים ועדת חקירה רשמית לחקר ההיבטים השוניים של החירם בכלא חברון חורכט מגורמים ניטרליים שיוננקו להם סמכות משפטית וסמכות לפرسم את תוצאות החקירה ולשים קץ אמרת ולחמיד לביישונכם של מקרים באלה.

שונה סעיף האישום בתביעה נגד מזקיר הוועד להגנה על האדמות

6

שופט בית משפט השלום בעכו החייב ב-8 يول' לשנות את סעיף האישום בתביעה נגד פצל' נעמאנה - מזכיר הוענד להגנה על האדמות, מהזדהות עם ארגון טרור לסייע אחר ללא הרשעה ולהעביר את כספי הכנס ל'אגדה למלחמה בסרטן'.

אסיר החופש בכלא ג'ניד שיגרו איגרת, המתוארכת ל-28 יוני 92, לח'ב האשם מחאמיד, בה הם מברכים אותו ואת חד'ש לרגל הצלחתם בבחירה לבנות.

8. אירוש צפוי

כינוס המזבירות הארץית של חד'ש ב-12 יולי בשעה 1700 במשרד חד'ש בחיפה.

4. על הפרק: סיכום הבחירה, הממשלה החדשה.

ל א ה====
ספנספספספספ
אגאגא

חצב

פלסティינים

ס. 310392

מד: 0792/848/0374

מקור: צוות אלוטן, פلس'-ניקוסיה

תוף: 310392 (עמ' 5)

הנדוון: 70 ישראל-פלס' / מאמר ביקורת חריפה על דרך ניהול האינטיפאזה והתמרמות התושבים בגזה

במאמר של אבו ודידה תחת הכותרת: "למען קיזור הפערים בין הסיסמאות לבין יישומן" נכתבו, בין היתר, הדברים הבאים:

בכל שלא ידברו על שיפור במצב של אש"פ מאז מדריד, הרי התושב (בשתחים) נתקל בהצלחות גדולות של הדיפלומטיה הישראלית. לא זו בלבד שישראל שברה את כבלי הbijodד הבינלאומי, אלא שהיא אף חידשה את היחסים עם אפריקה ומדינות הגוש הקומוניסטי לשעבר, ואליהן נספה הצלחה גדולה יותר של בינוון יחסים עם סין, הודו, ספרד, יוון וכוכ'....

התושבים בשתחים מושכנים בנכונות הסיסמה האומרת שהמאבק ביריב, במאזן כוחות זה, ולאחר אובדן התמיכת הערבית והבינלאומית, דורש גiros של טוביה הכוחות בעם הפלסטיני עצמו, אירגונים ב חזית מאוחדת, וריכוז והפעלת כל הכוחות החבויים בעם.

ואולם הנסיבות ליחס סיסמה זו הביאו לשאלות ולחישות הולכות ומתגברות בחוגים נרחבים. איש לא יכול לומר שמצב האחדות הלאומית הוא בכ"י טוב, ושהפעלת אחדות זו במוחה ב寧יפוח נאך מחוורר....

התקווה מרוכזת בהפעלת הקשר השורר בין הממשלת ובין הגברת האינטיפאזה, וזהו הנשך הייעיל ביותר בנגד אויב חמוש מכף רגל ועד ראש. ואני מזכיר פעמי נספה את מה שהובטה לתושבים מאז שנטקלה החלטה להצטרף (לטהlixir השלים).

הובטה לתמוך במשחת באמצעות צוותי עובדה אליהם יצטרפו מיטב ומירב המוחות הפלסטיינים, ולהבין מחקרים שייעמדו לרשות הממשלה ויסייעו לה בעבודתה, ובכיווץ באלו דברים הכספיים ועובדת עצומה שבה יהיה תלוי גורלו של העם והמולצת. כמו כן הבטיחו לבדוק את הקשר בין הממשלה והמוניים אותו היא מייצגת, ולהסביר להם את מילך המשא ומתן ולהזור אליהם להתייעצות באמצעות קשר חי ו ישיר.

אין צורך לומר לתושבים שהישום של כל אלו סטה מהbijouן המתובן. ראשית, היו חריגות בנושא הרכב הממשלה שהbijאו למדירות דבה בקרב התושבים. פועלה זו התקבלה בביטחון נוקבת ולעתים בגינוי. האנשים התגברו על נושא ההרכב לאחר הצלחה שהושגה במדריד למרות שהם יודעים את הפרטים הנוגעים למלאכת ההרכבה שmag ישים על תייפוקד הממשלה.

היתה ציפיה שלאחר מדריך ייעשה شيئا', אך הדברים המשיכו לסתורו מסלול. בתחום יישום הסיסמה של הידוק הקשר בין המשלחת לבין המונחים הרי שנעשו למשחת קבלות פנים המוניות לאחר מדריך ונערכו חילופי דעות ומידע נרחבים והמודל של התושבים עליה וחל شيئا' באוירה הכללית שנתן דחיפה קדימה לאינטיפאציה והעניק את תחושת האחריות וסייע סימני שאלת בקרבת חברי המשחת.

אבל כל זה לא היה אלא "יום שישי טופ שמש" כפי שנוהג לומר למשל עממי: המשלחת החלה לאחר מבחן להזנחת את ההסברת ואת העם. יד נעלמה האוחות בברית החלה לחסום את הדרך להמוניים ולמנוע מפגשים ציבוריים. ומה שמצויר הוא שזה לא היה רצון המוניות הצמאיים למפגשים שכאלו, כיון שהם סבוריים שיש להם זכות לדעת ולשאול.

הזכות להשתתף בקביעת גורלם הופקעה מידם של התושבים, והם הורחקו ממנה בגיןוד לרצונם, ואין צורך להסביר את ההשפעה של כל זה, ובעיקר ההתחשות להבטחות, על המודל של חברי המשחת למשא ומתן ורמוניים אותם הם מייצגים, ואין צורך לציין שהפסקת המפגשים וקבלות הפנים שמשו חומר הסתה רב ערך בידיו האופוזיציה עד כדי כך שנטען כי המוניות הם נגד המשא ומתן, וכי על המשחת להענות לרצונו המוניים ולנטוש את המשא ומתן.

מצב זה נשאר גם ביום, כאשר יש נסיגה מהבטחות שניתנו. בפועל התושבים יודעים שהמשלחת איננה מstyית בМОחות או כוחות פלסטיניים או במחקרים. כמו כן הם יודעים שתפקידם של אלו בחו"ל מצטמצם לתפקידו של מורה המתkn את הבחינות של תלמידים, (התלמידים בשלב זה הם אנשי המשחת), בציינו "נכון" או "לא נכון" ליד תשובותיהם, מוביל לכפות את דעתו לתקן את התשובות. התושבים גם יודעים שהל פיחות בכבוד שרווחים למשחת, דבר המתבטא בבית המלון וברטיסי הטישה שמיינים להם ועוד דברים.

ובאשר אנו מגיינים לצד השני של המשואה, דהיינו האינטיפאציה, האנשים אינם מבינים מדויק מונעים מהאיןטיפאדה כך שיכל לפתחה, דבר המתבטא בפעולות המשחת וקשריה עם הציבור, ואין מקלים את לחץ זרוע הפלדה של הכיבוש המונחת על צווארנו.

ומה שמעניין הוא שמניגים בפלגיים בדרג בכיר מפתיעים את בני שיחם באחזה נכוון של האינטיפאציה, ומודים שהוא נמצא מזה שנתיים-בקו נסיגה. ומודן מאיינו שאיש לא מתעלם מהשפעות הדיבוי הירושלמי לסוגיו השוניים ותוצאותיו מבחן הסבל, כאשר מנתחים את מצב האינטיפאציה. ואולם מה שמדובר הוא שהדוברים מתעלמים מהשפעת החריגות והסתירות מהאיןטראסים של המוניות על המצב אליה הגיע האינטיפאציה. ועוד יותר מזה שצד מסוים אומר בפה מלא שהഫחדה היא הדרך היחידה לנוכח המוניות ולכפות מאבקי אינטיפאציה שהצטמכו לשביות.

and the use of the term 'cultural' to denote the study of the material culture of a people. The term 'cultural' is also used in the sense of 'pertaining to culture' or 'pertaining to the study of culture'.

It is this latter sense of the term 'cultural' that is used here. The term 'cultural' is also used in the sense of 'pertaining to culture' or 'pertaining to the study of culture'.

It is this latter sense of the term 'cultural' that is used here. The term 'cultural' is also used in the sense of 'pertaining to culture' or 'pertaining to the study of culture'.

It is this latter sense of the term 'cultural' that is used here. The term 'cultural' is also used in the sense of 'pertaining to culture' or 'pertaining to the study of culture'.

It is this latter sense of the term 'cultural' that is used here. The term 'cultural' is also used in the sense of 'pertaining to culture' or 'pertaining to the study of culture'.

It is this latter sense of the term 'cultural' that is used here. The term 'cultural' is also used in the sense of 'pertaining to culture' or 'pertaining to the study of culture'.

וכבר חזרתי ואמרתי שהתושבים אינם סובלים רק מהחריגות הישירות וקיפוח האינטרסים שלהם. חריגות אלו נבעו מהדרך של קידוש הכוח במו בצבא, התהילות של דעולי הפנים, נקיטת שיטות השאולות מן הכיבוש בהתייחסות להמוניים, והטלת הטלים והטרדות אחרות של ההמוניים.

בכלנו יודעים שהממשלה הישראלית מנצלת את נושא חיסול משתי הפעולה, ובעיקר את הצד ההפוך שהוא בא לידי ביטוי בהתעללות בגופות. ומה שמצוור הוא شمשייבים לספק להם את החומר הזה המוחיק לנו. ומה שאומרים להמוניים הוא שהפסקת העניין נמצאת מחוץ בתחום כוחם של המנהיגים.

ויש גם היבטים רבים אחרים, היום, למשל, נערךו הבדיקות לשכת המשחר והתעשייה ברמאללה, והתוצאות היו דומות لما שארע באלג'יר: מהאה רועשת על כך شمשייבים על ההמון מלמעלה למטה. אנחנו איננו מדינה, אבל לא ניתן להבין את התעקשות תוניס להוציא משם את ההוראות, והתקשות התנועה הלאומית בכך לקבל הוראות אלו במחייבות תוך ה

תעלמות מחוקיות השיטה.

הבעיה היא שה坦ועה הלאומית, המניפה את דגל הרחבות האינטיפאדה והסלמה, פועלת בנויגוד לכך. ובמו שארע עם לשכות המשחר, התנועה הלאומית מציבה בראש כל האגודות המקצועיות פוליטיים, בלי שימת לב ל^כישוריהם המקצועיים, ואינה מותירה להמוניים לנשל את ענייניהם.

התושבים אינם יכולים אלא ללחוש, והם רואים כיצד התנועה הלאומית משחקת עם הסיווע האירופי המובטח, ומתחבנת להסתער ולהשתלט עליו באמצעות הקמת אגודות, מוסדות, ורשויות שככל תפקידן יהיה לטרוף את כספי הסיווע ולבזבוזם באופן הרחוק מהאינטנס של ההמוניים. התושבים אינם יכולים להבין איך יכולים סיסמאות הרחבות האינטיפאדה להתיישב עם העלמת העין מהמטרות המדיניות של סיווע זה ובאפשרות שהוא ישרט את ביצוע התוכנית הישראלית, דהיינו איננו לנורמליזציה לפני שתושג עם מדינות ערב האחרות.

התושב איננו מבין, והדבר מגביר את ההתחשיות, כיצד נשבעים בעלי הסיסמאות להרchip את האינטיפאדה במצב הנוכחי, וחרף ההבדלים בכוונות, כאשר מוג האירוביא לעליה בהפסדים של המשקים החקלאיים והשביתות התרבות, דבר שהביא להגברת העוני.

הנתונים לגבי הטיפול בקורבנות האינטיפאצה אינם מצביעים על התייחסות רצינית לסיסמאות הרחבות האינטיפאצה. אם אין זו זכותם של קורבנות הדיכוי להבין את פער ההטבות בנימנותם בשפע מנגנון הדיפלומטי שלנו המנופח והכושל, וחוסר הרגישות בונגע להקצבות של מנגנון זה, באשר עתים על הקצבות ל乾坤 משפחות החלילים ומעבירים אותן לגורם אחר? אם אין זו זכותם של מי שנושא בנטול העימות עם הכיבוש להבין את הסיבות ליחס המשפיל במשרדים של הארגון ברבת-עמו, באשר התושבים חודרים ומספרים עליו רבות, והם נאלצים להשווות את היחס אליהם במשרדים של מנגנון הכיבוש לוה המוענק להם במשרדי מדיננו העצמאית? אם סיפורים אלו אינם מביאים למיריות, עצב ואכזבה בקרוב כל שומיעיהם השואלים עצם מה קרב לנו?

חצב

ולכל הדברים האלה יש דוגמאות. יש הרבה דברים שסביראים לשאלות ולחישות. תושב מסויים תארא בפניו את המצב ברוחבו ואמר: "האנשים תומכים באינטיפאצ'ה ומוכנים לכל הדרישות של המאבק, אבל הם מקדימים את ההנאה שלהם או שאבדו את האמון בחוכמה של הנהגה זו, ולמרבה הצער הם שמים את כל הביצים בסל אחד, ואם, היה להם ברירה, כמו שארע באלג'יר, הם היו בוחרים אלטרנטיבתה אחרת.

חיסול הביבוש הוא כל רצונם, וה策עת ישראל לאוטונומיה לא ניתנת לעיבול, כי היא לא נותנת דבר. הם מנסים לפתח את התושבים לבלוע חתיכת ברזול בטענה שזו חתיכת בשר, וזהו בדיקת האסון של התנועה הלאומית: היא יודעת ששאיתת התושבים לחיסול הביבוש מביאה אותם להבליג על טעויותיה, ולכן הנהגה ממשיכה בטעו יותיה מתוך שכנוו שהמועד להתחשבנות עוזרו רחוק.

